

OPONENTURA PRÁCE

Lucie Janáčkové

Komplexní restaurování starého tisku

tzv. Melantrichova bible z Muzea Vysočiny v Třebíči

Restaurátorská zpráva zahrnuje všechny požadované náležitosti písemné i fotografické dokumentace, včetně analýz a grafických záznamů. Nejsou prováděné analýzy jednotlivých materiálů samoúčelné? Za jakým účelem jsou zadávány?

Restaurátorská zpráva nabízí několik otázek:

Při měření teploty smrštění vazební usně bylo zjištěno, že kůže je degradovaná. Proč byl při lepení záplat na otvory po červotočích v původní usni použit kliš?

Podle fotodokumentace byla síla hřbetu knihy před restaurováním stejná u hlavy i paty, zatímco závěrečné fotografie (foto č. 5 a 6) ukazují výrazný rozdíl. Bylo nutné srovnání rozdílů v odstupu dřevěných desek na usňovém potahu řešit vsíváním složitých papírových prokladů (viz obr. 4 v grafických nákresech)? Nebylo možným řešením zvolení většího odsazení desek, které jsou nasazeny příliš blízko hřbetu a knižní blok podle fotografie č.14 přesahuje okraj desek?

Jako nepřilíš šťastné řešení čištění dřevěných desek se jeví jejich umývání lepidlem a destilovanou vodou, což patrně vedlo k prohnutí desek. Domnívám se, že mechanické čištění by bylo zcela dostačující. Prohnutí desek (viz foto č. 16) navíc vzbuzuje otázku proč nebyly zhotoveny spony, které by otevírání desek alespoň částečně omezily.

Je škoda, že není pečlivěji zpracována přední ořízka, ze které výrazně přesahují některé listy (foto č. 8) a vytvářejí podmínky pro opětovné poškození.

Kromě uvedených připomínek hodnotím vše ostatní kladně a navrhuji známku 2.

V Praze dne 8.9.2010

Jana Tomšů Knihovna Národ. muzea

